

Johan Creten

JOHAN CRETEN, 'PLINY'S SORROW', 2011, COURTESY GALERIE ALMINE RECH, PARIJS-BRUSSEL

Waar ligt het aan dat Johan Creten (*1963) meer succes heeft in het buitenland dan in België? Zijn het die keramiek met vlammende glazuren en dat brons die wantrouwen wekken? Hij was de eerste, eigentijdse Belg die exposeerde in het Louvre in Parijs, maar toonaangevende musea in België zoals het S.M.A.K. en het M HKA hebben er nog altijd geen oog voor. De Vlaamse kunstenaar, met een thuisbasis in Parijs, is nochtans een lefgozer die met weinig trendy materialen heel hedendaagse beelden modelleert. Wie ze toch te klassiek of wat kitscherig vindt heeft te vluchtig gekeken. Zonder Galerie Perrotin in Parijs en galerie Transit in Mechelen de rug toe te keren, rukt hij voor het eerst op naar Galerie Almine Rech in Brussel. In de weidse ruimte kon hij alles uit de kast halen. 'Pliny's Sorrow' bestaat uit negen nieuwe sculpturen in brons die niet mistaan in een donker beeldenpark waar de sfeer van Edgar Allan Poe rondwaart, een park over de wortels van onze cultuur, historische omwentelingen en wat daarvan overblijft. Ze staan sec en zonder theatrale effecten in de spierwitte zaal zodat je alle details kan verkennen, alsook de emoties en associaties die veranderen terwijl je rond een beeld loopt.

Als een feniks die telkens uit zijn as verrijst, heeft hij de beeldtaal weer vernieuwd. Alleen de zwarte rozen van de welbekende vrouwenbustes komen terug in 'Le Banc des amoureux', een echte bank. De salontafel met de maquette van de Romeinse tempel in Nîmes gaat open en is een geheime hut met twee kaarsen, nog een gebruiksmogelijkheid. 'Pliny's Sorrow' slaat op de Romeinse schrijver Plinius de Jongere. "Hij ziet de verwoesting van Pompeii en noteert dat mensen beelden in hun huis zetten om het verdriet van het verlies te verwerken", zegt de kunstenaar. Hij kiest voor de levende mens, de verticaliteit, de zuil. Sokkels draaien van de Vlaamse gotiek naar de barok, een goudkleurige gloed helt over naar de Jugendstil en de terugkeer naar de Oudheid sluit aan bij de romantiek. 'Pliny's Sorrow' is ook een aalscholver die de uitgespreide vleugels droogt. Op een metershoog formaat, voorlopig een bronsimitatie, lijkt het een adelaar die er nogal belabberd uitziet, alsof het machtssymbool verkoold is of onder de olie zit. Johan Creten is op zijn manier een weerbarstige kunstenaar, dat hebben ze in het buitenland begrepen. In de Bretoense stad Dinard staat het werk deze zomer in 'Big Brother - l'artiste face aux tyrans', een expositie met onder meer Francis Alÿs, Maurizio Cattelan en Kendell Geers.

Christine VUEGEN

Johan Creten, 'Pliny's Sorrow' tot 23 juli in Galerie Almine Rech, Abdijstraat 20, Brussel, Open di-za van 11-19u, www.alminerech.com